

Budapest Főváros VII. Kerület
Erzsébetváros Önkormányzatának
Pénzügyi és Kerületfejlesztési Bizottsága
Benedek Zsolt Elnök úr részére.
1073.Budapest, Erzsébet krt.6.

Budapest Főváros VII. Kerület Erzsébetvárosi Polgármesteri Hivatal Központi Iktató		
Iktatószám: <u>14 29100-3/2015 XV</u>		
2015 JÚN 01.		
előszám:	meléklet:	előadó:
—	<u>1</u> db	<u>061</u>

Tisztelt Elnök Úr !

Beszámoló a PKB-ban végzett szakértői tevékenységemről.

Megbízásomnak megfelelően 2015 május hónapban minden bizottsági ülésen részt vettem, így

A 2015 május 7-i rendkívüli bizottsági ülésen,

A 2015. május 14.-i, rendkívüli bizottsági ülésen,

A 2015 május 26-i rendkívüli bizottsági ülésen és a

2015. május 29.-i, rendkívüli bizottsági ülésen

A PKB napirendi pontjait, előterjesztéseit áttanulmányoztam, a társasházi pályázatok témaköréhez írásos észrevételeket tettem.

Május hó folyamán, 11-én, 13-án, 26-án és 27-én társasházi közgyűléseken vettem részt.

Budapest, 2015. május 29.

Perity László

Gondolatok, javaslatok az önkormányzati társasházi pályázatokhoz

A korábban állami tulajdonban lévő, a privatizáció kapcsán társasházzá alakuló, kerületi, erzsébetvárosi házak részére szinte minden évben felújításra vonatkozó pályázatokat írt ki a kerületi Önkormányzat.

Tette ezt egyrészt azért, mert a privatizáció kapcsán történt műszaki felmérések már jelezték a tulajdonossá váló kerületi lakosoknak, hogy milyen problémákkal kell szembenézniük, ha birtokba veszik házaikat, másrészt azért, mert az évek során előbukkanó műszaki nehézségekkel nem biztos, hogy önerőből meg tudnának birkózni a tulajdonosok.

A lakosság szívesen fogadta, hogy az Önkormányzat anyagi segítséget nyújtott (és nyújt ma is) a megszorult, a váratlan problémákkal szembesülő, megfelelő anyagi tartalékokkal, forrásokkal nem rendelkező társasházaknak, azaz a kerület lakóinak.

A kezdetben kissé rapszodikusán működő, talán nem kellő megalapozottsággal (tisztelet a kivételeknek) megfogalmazott igények szerint kértek és kaptak anyagi segítséget az újonnan megalakult társasházak közös képviselői, Számvizsgáló-, és Intéző Bizottságai az Önkormányzattól. Az Önkormányzat pedig anyagi lehetőségei szerint nyújtott évenként kamatmentes visszatérítendő és vissza nem térítendő támogatásokat adott feltételek szerint.

Akik kellő gondossággal, előrelátással és felelősséggel kezelték saját házuk sorsát, azoknál ma kevesebb a gond, mint azoknál, akik elődáztták a szükséges lépések megtételét. (Nyilván egy konkrét, kedvezőbb adottságokkal rendelkező társasház előnyösebb helyzetben volt, de ennek körülményeit most nem akarom említeni.)

A pályáztatás gyakorlata ma is folyik, de már átgondoltabb formában. A mai pályázatok már igazodnak a leggyakrabban előforduló, tipikus hiányosságok megszüntetéséhez, figyelembe veszik a mindenkori hatóságok, szolgáltatók törvényeken és rendeleteken alapuló követelményeit, előírásait, valamint figyelembe veszik a tapasztalatokon alapuló trendeket is hiszen rendelkezésre állnak azok az adatok, kérések és problémák melyek egy-egy időszakban célzottan érintik az egyes társasházakat.

[Nyilván akik már teljesítették az összes Közmű és Szolgáltató /Gázművek, Főkétűsz, Vízművek, ELMŰ, stb./ igényeit és követeléseit azok már szépítkezésre és komfortosításra fordíthatják anyagi erőforrásaikat, bár kicsi a valószínűsége annak, hogy egy társasházban MINDEN rendben van.]

Itt szeretnék kapcsolódni a ma már átgondoltabb pályáztatás gyakorlatához.

Biztos vagyok abban, hogy a pályáztatásra szánt egyre növekvő (és itt kizárólag a társasház felújítási pályázatokra gondolok) összegek jótékonyan hatnak a kerületi lakosok, társasházi lakástulajdonosok közérzetére különösen a vissza nem térítendő pályázati források vonatkozásában.

Abban viszont nem vagyok bizonyos, hogy a pályázatokat kiíró Önkormányzat teljes szélességében és vertikumában tudatosan támogatja a társasházakat.

A tudatosság alatt azt értem, hogy egy-egy pályázat odaítélésekor (túl a pályázatok formai és tartalmi követelményei mellett) nem biztos, hogy össz-kerületi szempontok is szerepelnek a döntéshozatalkor.

Szerencsésnek tartanám, ha lenne (talán már van is, csak nem teljes körű) egy olyan informatikai rendszer, amelynek vázát a kerületi társasházak, viszonylag statikus, azaz nem, vagy csak alig változó adat-halmaza képezné és ez az - mondjuk azt, hogy társasházi - adatbázis folyamatosan bővülne a múltban végzett és a jövőben elvégzendő felújítási információ-halmazzal.

Rendszerszervező és informatikai végzettségem és múltam alapján úgy vélem, hogy létrehozható, illetve kibővíthető lenne egy ilyen rendszer, melyhez - akár tanácsadási szinten - szívesen csatlakoznék.

Korábbi munkahelyeim egyike a FÜTI (Fővárosi Építőipari Üzemgazdasági és Ügyvitel technikai Iroda) fővárosi szinten foglalkozott a lakóépületek adatállományával. Az egyik munkatársam, Petrovics József, Molnár Csabával együtt szerkesztett könyvében (kiadványában) a fővárosi lakóépületfenntartás VII. ötéves tervének számítógépes előkészítését végezte.

Mielőtt a FÜTI megszűnt - a PC-k megjelenésekor - a fővárosi lakóépületek addig összegyűjtött adatait (Siemens nagygépről) személyi számítógépekre vitték át kerületi felosztásban. A FIK, az IKV, az EMIK, vagy épp az ERVA elvben hozzájuthatott a VII kerületet érintő házak adataihoz, ami alapul szolgálna, vagy szolgálhatna egy részletesebb kerületi adatállomány létrehozásához, illetve (ki)bővítéséhez.

Belegondolva is nagyszerű lenne látni és kipróbálni egy olyan rendszert, ahol a jogosult lekérdező (itt már szervezési, felügyeleti, döntés előkészítési kérdésekről lehetne beszélni) könnyen áttekintheti egy önálló épület/társasház vagy akár kigyűjtött épületcsoport felépítését, struktúráját, főbb műszaki berendezéseit és azok minősítését. /Az ilyen adatbázisban persze csak szigorú feltételekkel lehetne módosításokat eszközölni, s csak akkor, ha a korábbi állapotról megfelelő biztonsági mentések készültek./

Egy ilyen adatbázis - ezt tudomásul kell venni - sohasem lesz kész 100 %-ig, de kellő feltöltöttség mellett nagyon hatékony eszköz lehet mind a Műszaki Irodának, mind az építészeknek, mind a kerületfejlesztéssel foglalkozóknak, mind az Önkormányzat felsőszintű vezetőinek, hiszen pontos kimutatások nyerhetők mind az elért fejlesztések, mind a megoldandó feladatok vonatkozásában.

Az informatika segítségével az adatállományok közterületi (közüzemi?) adatokkal is bővíthetők lennének.

Ha lenne egy ilyen „alap” rendszer, akkor az két irányból is bővíthetne : egyrészt a múltból származó, jórészt papíralapú adathordozókból (dokumentumokból, papírról, stb.) másrészt a mai életben használatos adathordozóra vitt adatokból lenne fejleszthető bővíthető. Ugyanakkor nemcsak az önkormányzati dolgozókra, informatikusokra, adatgyűjtőkre kellene támaszkodni, hanem a kerületi közös képviselői „karra” is, akiknél számos, fontos információ bújhat meg (minden rossz szándékot mellőzve, legfeljebb passzív ismeretként heverve) régi dossziékban.

A rendszer kapcsolódhatna, vagy kiegészülhetne a már meglévő (én legalább is hallottam róla) térinformatikai elemekkel, vagy azokhoz kapcsolódhatna.

Tudom, hogy egy ilyen komplex informatikai rendszer létrehozása, feltöltése, üzemeltetése nem megy máról holnapra és nagyon munkaigényes. Viszont a mai számítógépek kapacitása, memóriaigénye, gyorsasága már nem lehet szűk keresztmetszete a nagymennyiségű adattárolásnak.

Egyébként már országosan is elindult (VII. kerület kezdeményezéséről még nem hallottam) az úgynevezett KCR (Központi Címnyilvántartó rendszer), mely már ugyanebbe az irányba mutat.

Budapest, 2015. május 25.

.....
Perity László